

Sammenhængen kunne bestå i, at hvis man havde besluttet sig for, at der skulle flerspilsautomater frem, så ville vi være i en situation, hvor vi kan sige, at vi både i spørgsmålet om, hvad entreen skal være, og i spørgsmålet om de øvrige ting ville synes, det var naturligt, at man var gået ind og havde taget den stilling.

Vi har hele tiden sagt, at når vi kendte svaret på, om det andet kom, så ville det være naturligt, så ville vi godt ikke bare støtte det her, vi var også enige i det, som ministeren har tilkendegivet omkring bekendtgørelsen med de fire ændringer, men vi syntes ikke, at det var rimeligt at sende en bekendtgørelse ud, som måske skulle ændres i løbet af få måneder. Derfor syntes vi ikke, at det var ordentligt nok at gøre det.

Vi har klart tilkendegivet, at vi kan støtte det her, det gjorde jeg to gange i foråret 1998, og vi har også siden tilkendegivet undervejs, at vi har stået bag det her. Vi ville bare kende sammenhængen, og det var grunden til det.

Hr. Kim Behnke spørger videre i forhold til det at videregive oplysninger. Nej, det er nok ikke nogen speciel slem oplevelse at blive afvist, men jeg tror, at den person, der går ind på et spillekasino og får at vide, måske endda i andres påhør, at man bliver afvist, fordi der ligger en anmeldelse, og hvis man selv mener, at man er totalt uskyldig, så mener jeg, at retssikkerheden lider et knæk, hvis man står i en situation, hvor man kan risikere at blive afvist, uden at skyldsspørgsmålet egentlig er afklaret.

Og det er altså grunden til, at vi har sagt, at vi støtter det her. Det er retssikkerhedsmæssigt mere rigtigt, men jeg har samtidig også erkendt, at værdien i den her registrering er begrænset. Derfor gav jeg også udtryk for, at vi godt vil kigge på det, men jeg synes, det er et stort problem.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt takke den socialdemokratiske ordfører for svaret. Jeg forstår, at der var tale om en ren teoretisk risiko for en sammenhæng, for det var klart fra de forhandlinger, der blev ført om flerspilsautomater, at muligheden for, at det kom igennem, jo ikke var til stede.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg tror, at det er langt mere ubehageligt for en familie, der står lørdag formiddag og skal gøre indkøb og så får at vide hen over skranken, at

de ikke kan købe varer på kredit, fordi familien er registreret i RKI, og de så siger: Det kender vi ikke noget til. Nej, men desværre kan vi ikke handle med jer. Der er heller ikke faldet nogen dom eller noget som helst. Alligevel har den registrering vidtrækkende konsekvenser.

I det her tilfælde kommer Socialdemokratiet og regeringen jo til at beskytte falskspillerne. Hvis en person starter en turné i Aalborg med at gå ind og forsøge at spille falsk på kasinoet i Aalborg, så må Aalborg ikke ringe til Århus, Odense, Vejle og København og sige, at der er noget galt.

I stedet for kan vedkommende fortsætte til Århus, fortsætte til Vejle, fortsætte til Odense, fortsætte til København og endelig tage flyveren ud af landet og prøve at spille falsk på alle kasinoerne.

Hvem er det, man ønsker at beskytte? Er det falskspilleren, så vedkommende kan nå at stikke af? For der bliver jo aldrig tale om, at vedkommende bliver stillet for nogen domstol, hvis vedkommende f.eks. stikker ud af landet med en flyver. Til gengæld har alle landets fem kasinoer måttet lide under det, fordi man ikke vil tillade den her registrering og videregive nogle oplysninger.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Lad mig slå det så fast, som det overhovedet kan slås fast: Vi har ikke noget ønske om i Socialdemokratiet at beskytte falskspillere, på ingen måde. Derfor tror jeg også, man må sige, at vi fra Socialdemokratiets side, hver evig eneste gang vi har haft et spørgsmål oppe om bedre sikkerhedsforanstaltninger, har været parat til omgående at slå til, hvis det var muligt. Men også – og det burde hr. Kim Behnke også være en anelse interesseret i – så retssikkerheden selvfølgelig ikke sættes over styr.

I første omgang i min ordførertale sagde jeg jo netop også: Lad os kigge på det under udvalgsarbejdet. Findes der en løsning? Jeg sagde jo netop, at jeg synes, det er lidt ærgerligt, for der kan ske meget i perioden, indtil en dom må være faldet.

Så kan det godt være, at hr. Søren Søndergaard synes, at det er en teoretisk risiko. Jeg må i hvert fald konstatere, at hvis vi kigger på det i sammenhæng med flerspilsautomater, som på det tidspunkt var inde i diskussionen – det var bl.a. det forslag, der var ude til høring – så ville det være naturligt også at sige: Lad os dog ven-